

Hamza Yardımcıoğlu

SON GÜNAH

DESTEK YAYINLARI: 1480

ARAŐTIRMA: 334

HAMZA YARDIMCIOĞLU / SON GÜNAH

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Yelda Cumalıoğlu

Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun

Yayın Koordinatörü: Özlem Esmergül

Editör: Özlem Esmergül

Son Okuma: Devrim Yalkut

Kapak Tasarım: Sedat Gösterikli

Sayfa Düzeni: Canşu Poroy

Sosyal Medya-Grafik: Tuğçe Budak - Mesud Topal

Destek Yayınları: Temmuz 2021

Yayıncı Sertifika No. 13226

ISBN 978-625-441-335-3

© Destek Yayınları

Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul

Tel. (0) 212 252 22 42

Faks: (0) 212 252 22 43

www.destekdukkani.com

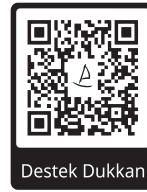
info@destekyayinlari.com

facebook.com/DestekYayinevi

twitter.com/destekyayinlari

instagram.com/destekyayinlari

www.destekmedyagrubu.com

Destek Dukkan

Deniz Ofset – Çetin Koçak

Sertifika No. 48625

Maltepe Mahallesi

Hastane Yolu Sokak No. 1/6

Zeytinburnu / İstanbul

Hamza Yardımcıoğlu

SON GÜNAH

*Dijital Devletleşmenin Bedeli,
Dijital Kölelikle mi Ödenecek?*

İÇİNDEKİLER

Cesur Dijital Dünya	7
<i>Sistem Çöktü Her Şeye Hazır Olun</i>	10
Popüler Kültürde Sistem Eleştirisi	
La Casa De Papel.....	25
Finansal İsyân Hareketi: Wall Street Bets	
Küçük Yatırımcılar Büyük Yatırımcılara Karşı	27
<i>Dünya sıfırlanıyor!</i>	
<i>Büyük RESET başladı</i>	33
<i>Sekiz Büyük Kehanet</i>	40
<i>Birinci kehanet</i>	44
<i>İkinci kehanet</i>	45
<i>Üçüncü kehanet</i>	46
<i>Dördüncü kehanet</i>	47
<i>Beşinci kehanet</i>	48
<i>Altıncı kehanet</i>	49
<i>Yedinci kehanet</i>	50
<i>Sekizinci kehanet</i>	51
<i>Büyük RESET Nasıl Yapılacak?</i>	
<i>2021'de Neler Olacak?</i>	53
<i>Finansal Sistem Neden Yıkılacak?</i>	68

V for Virus	75
Dijitalleştirilen İnsan İsyan Etmeyecek mi? Uyuyan Dev Uyanacak.....	77
<i>Dijital Dünya Devleti Kuruluyor</i>	
<i>Nakitsiz Toplum</i>	81
<i>Dünyanın Para Sistemi Değişiyor</i>	86
<i>2015 yılında yayımlanan o makale</i>	89
<i>Sıradaki Felaketler</i>	108
2016 Pandemi Oyunu	117
Türkiye, Tarihinin En Ağır Ekonomik Kriziyle Karşı Karşıya	119
<i>Altın Fiyatı Neden 10 Kat Artacak?</i>	124
<i>Küresel İklim Felaketi Senaryosu</i>	133
<i>Salgının Ardındaki Gerçek ve</i> <i>Büyük Ekonomik Buhran</i>	136
<i>HES Tuzakı ve Toplu Cinnet</i>	138
<i>İstihbarat Raporundaki Büyük Kıtık ve Kavimler Göçü</i>	144
<i>Sokaklar Karışacak, Gıda Krizi Kapıda</i>	148

Cesur Dijital Dünya

Geçmişte köleleri, efendileri seçerdi. Şimdiyse köleler kendi efendilerini seçiyorlar.

Neden mi?

Çünkü 1800'lü yıllarda başlayan endüstri devrimiyle birlikte dünya serbest piyasa ekonomisiyle tanıştı. Ve serbest piyasa aynı zamanda serbest işgücünü gerektiriyordu. Kendilerine seçme hakkı verilen köleler, özgür olduklarına inanıyorlar, böylece daha verimli ve daha çok çalışıyorlardı. Demokrasinin doğuşu da böyle oldu işte.

Makineleşmenin öncesinde efendilerinin tarlalarında çalışan köleler hangi ırktansa –ki çoğunlukla Afrikalılar olurlardı– onların da başında çobanlık yapan eli kırbaçlı köleler yine aynı ırktan seçilirlerdi. Aksi takdirde kölelerin isyan edeceklerini bilirlerdi.

Bu sebeptendir ki günümüzde dünya toplumlarının işgücünü faiz, vergi ve enflasyonla sömüren ulus-üstü sermaye elitleri, ulusların çobanlarını kendi içlerinden seçip çıkararak, aynı yöntemi sürdürüyorlar. Tek fark var artık... Uluslar kendi hür iradeleriyle yaptıkları seçimlerin sonuçlarını yaşadıklarına inanıyorlar maalesef. Peki sizce dayatılan çobanlar arasından seçim yapıyor olmak hür iradeyi kullanmak mıdır yani?

Fransız ressam Marcel Verdier'in 1849 yılında çizdiği, itaatsiz Afrikalı kölelerin diğer bir Afrikalı köle tarafından cezalandırılışını resmeden tablo

Dünyada üretim modeli 19'uncu yüzyıldan itibaren feodalizmden sermaye ekonomisine dönüşmeye başlarken kölelik sistemi de şekil değiştirdi. Bu bir paradigma değişimiydi elbette. Toprağa dayalı üretim, yerini makinelere dayalı bir üretime bıraktı. Ekonomi, beraberinde siyaseti ve sosyolojiyi de değiştirdi.

şimdi yapay zekânın hayatımıza girmesi ve üretimde insana olan ihtiyacın giderek ortadan kalkmaya başlamasıyla birlikte yeni bir küresel dönüşümün içine girdik. Kölelik yeniden form değiştiriyor ve dijital bir diktatörlüğün içine çekiliyoruz.

Bir insanın özgürlüğünün tek sınırı başka bir insanın özgürlüğünü ihlal ettiği noktadır. Kendi meşru sınırları içerisinde insanların istediği her şeyi yapabilmesi günümüzde "özgürlük" olarak tanımlanıyor. Ama bu eksik bir tanımlamadır ve hatta insanları psikolojik anlamda köleleştirmenin de anahtarıdır.

Çünkü özgürlük aynı zamanda bir insanın istemediği hiçbir şeyi yapmama hakkına da sahip olmasıdır. Ancak bu durumda gerçek bir özgürlükten söz edilebilir. Herhangi bir sisteme dahil olmayı reddetmek, o sistemin dayattığı zorunlulukları yerine getirmemek bir tercih hakkıdır. Vergi vermemek de buna dahildir. Nitekim sermaye ekonomisinde efendilere verilen kölelik hizmeti dolaylı yoldan gerçekleşir ve bunun adı vergidir.

Dünyada vergi vermeyen, sistemlere dahil olmayı tamamen reddeden sadece bir özgür topluluk vardır. Çingeneler...

Dünyanın hangi coğrafyasında yaşarlarsa yaşasınlar, tarih boyunca bu tutumlarını sürdürmüşlerdir. Ne tezattır ki hiçbir otoritenin tahakkümü altına girmemek gibi erdemli bir davranışı karşımıza örnek olarak koyanlar, dünyanın en aşağılık görülen toplumdur. Bu durum bana Aldous Huxley'nin *Cesur Yeni Dünya* romanında anlattığı distopyayı zaten yaşıyor olduğumuzu düşündürüyor.

“Cesur Yeni Dünya” adında yeni bir medeniyet kurulmuş ve “Eski Dünya” artık geride kalmıştır. Orada savaşlar, hastalıklar ve açlık ortadan kalkmış, teknoloji ilerlemiştir. İlk bakışta bir ütopyaya benzer. Ama sanat, edebiyat, felsefe ve kültürel çeşitlilik yok edilerek, herkes tek tiplleştirilmiştir. Herkesin hayatını kontrol altında tutulan sistem, insanları köleleştirmiştir. Hatta seks yapmak bile yasaktır. İnsanlar laboratuvarında çoğaltılır. Sistemin dışında ve insan kalmayı seçenler ise “vahşiler” olarak adlandırılır. Bu tercihleri onları sefil bir hayat yaşamak zorunda bırakmıştır.

“Cesur Yeni Dünya”da yaşayan insanlar, sistemin içindeki gönüllü kölelerdir. Tıpkı bizim gibi.

Orwell'ın *1984* romanında kurguladığı distopyada ise insanlar için parti devletinin baskısı ve gözetiminin dışında başka bir seçenek yoktur. Ama distopya edebiyatında bütün hikâyelerin

ortak noktası gücün tekelleşmesi ve güçlü olanın, geri kalan herkesi köleleştirmesidir. Tıpkı gerçek hayatta olduğu gibi. Bütün bu hikâyeler, ilhamını hayatın gerçeklerinden alır.

Nasıl ki ütopya ideal bir dünya düzeni anlamına geliyorsa, distopya da bunun tam tersidir. Aslında distopik kurgular, özünde toplumlara ideal olanın tersten gösterilmesi yöntemiyle yapılan uyarılardır.

Hikâyelerde geçen karakterler, yaşadıkları dünyanın bir distopya olduğunu göremez, alışmış oldukları için her şeyin normal olduğuna inanırlar. Halbuki bizler de, alıştığımız için çoğumuza normal gelen bir hikâyenin içinde yaşıyoruz. Shakespeare'in dediği gibi:

*“Bütün dünya bir sahnedir,
Bütün insanlar da birer oyuncu...”*

Sistem Çöktü Her Şeye Hazır Olun

9 Mart 2020 Pazartesi!

Kimsenin fark etmediği bir olay oldu o gün. Binlerce yıllık para tarihinde ilk defa gerçekleşen bir olay!

Altın-gümüş rasyosu¹ tarihi bir zirve yaptı. Binlerce yıllık para tarihinde ortalama 12 olan rasyo o gün 100'ün üzerini gördü.

Bu olayın bir benzeri II. Dünya Savaşı'nın başında ve 1991 yılında Sovyetler Birliği'nin çöküşünden hemen önce de gerçekleşmişti. Geçmişteki bu iki büyük olay dünya çapında tarihsel öneme sahip birer devir değişimiydi.

1. Bir gram altınla kaç gram gümüş satın alabiliyorsanız, o değere altın-gümüş rasyosu (oranı) denir.

Her ikisinden sonra da dünyada köklü değişimler yaşandı. Paradigmalar değişti. Altın-gümüş rasyosunun tavan yapması ile ilişkilendirebileceğimiz büyük olayların benzerini şimdi tekrar mı yaşıyoruz dersiniz?

Eğer öyleyse ne olacak?

Karşımızda nasıl bir “yeni devir” var?

Dünyada yeni bir sisteme mi geçilecek?

Tarihin en önemli kırılma noktalarından birinin eşiğinde mi duruyoruz?

Yoksa bu devasa değişim sürecinin içine zaten girdik mi?

Bütün bu soruların cevabına birlikte bakacağız ama öncesinde dünyayı kasıp kavuracak olan bir para krizinden bahsetmek gerekiyor. Yıkıcı bir finansal kriz bekliyor dünyayı, ne yazık ki. Bunun nasıl ve ne zaman gerçekleşeceğine yakından bakmak çok önemli...

Sözünü ettiğim kriz iki aşamalı.

Yani iki dalgalı...

Bu tezimi henüz 2018 yılında Amerika’da ekonomi üzerine yayın yapan ITM kanalına Skype bağlantısı aracılığıyla verdiğim bir söyleşimde de dile getirmiştim. Demem o ki bu yeni bir söylem, yeni bir olasılık değil... Uzun zamandır beklenen bir son...

“You might see something big in the world. And it might be two waves, two shock waves. You know just like, we can give examples back from history but I believe it will be two shock waves, and there will be some time period between these two.”

“Dünyada büyük bir şeyin yaşandığını görebilirsiniz. İki dalga, iki çok dalgası gerçekleşebilir. Biliyorsunuz, tarihten örnekler verilebilir ama inanıyorum ki iki çok dalgası yaşanacak...”

2. https://www.youtube.com/watch?v=4wQbMw_4OaM , 22 Aralık 2018 tarihli yayın

Evet, iki Çok dalgası...

İli yok edici bir dalga değil ama kesinlikle bir panik havası yaratıyor. İnsanlar ne olduğunu Őaşıyor. Ardından birtakım müdahaleler geliyor. Aradan bir zaman geçiyor ve ikinci dalga vuruyor. İŞte bu asıl yıkıcı dalga!

Tıpkı tsunami dalgalarında olduğu gibi... nce deniz geri çekilir, herkes sahile yaklaşır neler olduğunu anlayıp görmek için... Deniz geriye çekildiğinden dolayı rahattır insanlar, ancak arkasından tsunami tüm Őiddetiyle gelir ve içine kattığı her Şeyi silip süpürür.

Başka bir benzetme yapmak gerekirse:

Sisli bir yolda arabayla seyahat ettiğinizi düşünün. Görüş mesafesiniz çok kısa, yolu net göremiyorsunuz. Belli bir srat yakalamışsınız, ilerlemeye çalışıyorsunuz. Önünüzde küçük bir kamyonet var ve sizden yavaş ilerlediği için gidip ona arpıyorsunuz. Bir kaza oluyor.

Kazayı gören diğer araçlar merakla ve korkuyla duruyorlar. Őofrleri birer ikişer aşağı inip, neler olduğuna bakıyor. Yol kalabalıklařtıķa akan trafik artık tıkanıyor ve tamamen durma noktasına geliyor. Çok geçmeden sisi yararak son srat ilerleyen dev bir tır, yolda biriken bütün araçları ve insanları biçip geçiyor.

İkinci dalga budur işte...

Tıpkı iki dalgalı bir kaza gibi...

Sözünü ettiğim söyleşide de aynı Şeyin altını çizmiştim 2018 yılında. Tarihteki rnekleri hatırlatmıştım.

Mesela 1920'li yıllarda, Weimer Almanya'sında yaşananlar aşıkrdır.

Meşhur Weimer krizi!

I. Dünya Savaşı sona ermiş, Almanlar savaşın yıkıcı etkilerinden kurtulmak için itibari para sistemine geçmişler.

Nedir itibari para sistemi?

Altından veya gümüşten yani fiziki (nesnel) varlıklardan bağımsız şekilde, keyfi olarak para basmak...

Tıpkı bugün işleyen sistem gibi... Yani günümüzde piyasada dönen paranın miktarı, hükümetler ve merkez bankaları tarafından tamamen keyfi olarak belirleniyor ve bu miktar her artırıldığında enflasyon yaratılarak, toplumların alım gücü çalınıyor. Sonrasında iş bir yerde patlak veriyor tabii... Hiperenflasyon yaşanıyor ve para sistemi çöküyor.

Weimar Cumhuriyeti'nde de yine iki dalgalı bir kaza yaşanmıştı.

Birinci dalga geçtiğinde sisteme yeni paralar pompalandı, daha fazla para ortaya sürüldü ve insanlar tam her şeyin düzelmeye başladığını düşünürken, ikinci yok edici dalga geldi, ekonomiyi yıktı geçti. O dönemin Alman markları çuvallarla çöpe atıldı.

İki dalgalı ekonomik yıkımların başka örnekleri de var elbette tarihte. Mesela Zimbabve ya da Venezuela... İtibari para sistemlerinin sonunun ne olduğunu bu iki devletin üzerinden de bakıp okumak mümkün...

Dünyada işleyen küresel bir itibari para sistemi söz konusu şu anda da... Diğer ismiyle "fiat para sistemi"...

Fiat, Latince bir kelimedir ve "olsun" anlamına gelir. Birileri paraya "ol" der, para sözde yoktan var olur. Ama o birileri para hacmini artırırken, aynı sihirbazlığı gerçek ekonomiye uygulayamazlar. Ekonomiye "büyü" demekle, ekonomi büyümmez. Kâğıt parayı matbaada basabilirsiniz ama fabrikaları veya endüstriyel üretimi matbaada basamazsınız. Gerçek mal ve hizmetleri, karşılıksız üretilen paralar gibi matbaada veya bilgisayarlarda birkaç tuşa basarak üretemezsiniz. Para hacmi büyüse bile, satın alabileceklerinin miktarı hâlâ aynıdır. Hal böyle olunca ürün ve hizmetlerin fiyatı artar. Diğer bir deyişle,

paranın değeri düşer. Çünkü artık aynı miktardaki mal ve hizmeti satın alabilecek daha fazla miktarda para vardır. Bunların birbirlerine değer olarak denklenmesi gerekir. Çünkü bir para biriminin değeri, onun satın alabileceği toplam değerle ölçülür. Bu, değişmez bir kuraldır ve onun uygulayıcısı ise piyasa dediğimiz devasa organizmadır. Hiçbir hükümet veya banka piyasadan daha büyük ve daha güçlü olamaz.

Bugün çalışan para sisteminde devlet, merkez bankasına tahvil diye bildiğimiz bir faizli borç senedi verir. Merkez bankası da bunun karşılığında hükümeti, dolayısıyla halkı borçlandırarak para basar. Basılan para önce özel bankalara, oradan da halka borç olarak dağıtılır. Ama ilk kez tahvil olarak ortaya çıkan bu borcun faizini ödemek için tekrar tekrar tahvil üretilmesi gerekir. Çünkü her seferinde merkez bankasının bastığı para, tahvilin değeri kadardır. Hükümetin, taahhüt ettiği faizi ödemek için ise yeniden para basılması gerekmektedir.

Tahvil faizlerini her zaman halk öder ama farkında bile olmaz. Söz konusu ödemeler vergilerle ve enflasyonla yapılır. Vergi direkt ödeme, enflasyon ise zamana yayılmış, alım gücünün erimesiyle gerçekleşen dolaylı bir ödemedir. Dünya toplumlarının ödediği vergilerin tamamına yakını kamu harcamalarına değil, tahvil faiz ödemelerine gider. Zaman içinde halk fakirleşir ve borçlanmalar artar. Kredi balonları şişer. Ekonomiler daralır. Fakirleşen halklar, kurtuluş için kendilerini yönetenlere daha fazla yetki verir. Aşırı yetkilerle yozlaşan hükümetler, halklarını daha fazla fakirleştirmek pahasına, iktidarlarını koruyabilmek için daha fazla karşılıksız para basarak ekonomiyi ayakta tutmaya çalışır. Bu durum bilinçsizce sürekli uygulanan kortizon tedavisine benzer. Hasta kişi ilk enjeksiyonda canlanır gibi olur, iyileştiği düşünülür ama her seferinde iç organları daha fazla yıkıma uğrar ve sonunda ölür. İşte o hasta kişi, ekonomidir. Uygulanan çaresiz tedavi ise fiat para sistemidir.

Gerçek para tarih boyunca altın ve gümüş olmuştur. Eğer miktarı keyfinize göre artırılabilir bir para sistemini yürütmek istiyorsanız, bunun için altın ve gümüşün değerini de manipüle etmeniz gerekir. Çünkü aksi takdirde sisteminiz ayakta kalamaz. Bu kıymetli madenler karşısında değeri hızla eriyip gider. Ama altın ve gümüşün miktarını keyfinize göre artırmazsınız, onlar sınırlı madenlerdir. O halde bu madenlerin miktarını daha fazlamış gibi göstermeniz gerekir. Onların, ancak bu şekilde değerinin altında fiyatlanmasını sağlayabilirsiniz. Bunun yolu da vadeli kontratlar düzenleyerek, bu madenleri kâğıt üzerinde istediğiniz miktarda satmaktır.

Kâğıda ne kadar yazarsanız, o kadar satmış gibi görünürsünüz. Kontratların vadeleri dolup, maden teslimat tarihleri geldiği zaman bunların ödemesini yine kendi bastığınız karşılıksız kâğıt paralarla yaparsınız. Böylece gerçekte olduğundan çok daha fazla altın ve gümüş varmış gibi görünür. Dünyada şu anda işlem gören gerçek altının 19 katı kadar altın varmış gibi alım satım yapılıyor. Yani finansal piyasalarda kâğıt üzerinde her bir gram altın aslında 19 kişiye aynı anda satılıyor. Bu rakam gümüşte 1000 katından da fazla.

Zıvanadan çıkan kontrat çılgınlığının gerçek miktarını kimse bilmiyor. İşte piyasaya da türev piyasası deniyor. Ama burada sadece altın ve gümüşün kâğıt türevleri değil, her türlü borç ve alacak kâğıtlarının türevleri de satılıyor. Tam bir ponzi, yani sadet zinciri sistemi...

Küresel merkezi sermaye otoritelerinin para piyasaları üzerinde manipülasyonlarının yozlaşmışlık derecesini ortaya koyan önemli göstergelerden biri ise altın-gümüş rasyosudur.

9 Mart 2020'de ilk defa 100'ün üzerine çıkan altın-gümüş rasyosu, sistemin ne kadar baskı altında olduğunu ve bu baskının gerçek para üzerinde nasıl ağırlık yaptığını ortaya koyan

bir gstergeydi. Kıymetli madenlerin fiyatını daha önce görülmemiş şekilde baskılamışlardı. Gören gözler için sistemin adeta çaresizliğinin bir resmi olarak ortaya çıkmıştı. Nitekim, finansal piyasalar bu baskıya daha fazla dayanamadı ve bir hafta içinde patlak verip 13 Mart 2020 krizini doğurdu. Finansal piyasalar tepetaklak oldu. Wall Street'te şalterler kapatılarak, alım satım işlemleri donduruldu. Ortada henüz "pandemi" yoktu ama ekonominin kötüye gidişi onun suuymuş gibi gösterildi.

Evet, artık bu sistemin de sonuna gelmiş bulunuyoruz. Birinci dalga geldi geçti. 13 Mart 2020 günü, krizin ilk dalgası vurdu.

2008 krizini de hatırlayalım.

Lehman Brothers (*Merkezi ABD'nin New York kentinde bulunan bir Amerikalı yatırım bankasıdır, ağırlıklı olarak sabit faizli hisse senetleri ile çalışır*) kşn ilan etmek üzereyken, Amerikan hükümeti ve FED devreye girdi, para basarak Lehman Brothers'ın çöküşünü durdurdu.

"Too big to fail" diye bir kavram vardır. "Batmak için fazla büyük" diye tercüme edebiliriz. Batarken diğerlerini de beraberinde aşağı çekecek olan büyük şirketlerden söz ediliyor bu ifadeyle... şirkete milyarlarca dolar pompalayarak, elbette ki yoktan var edip karşılıksız para basarak, bu şirketin yüzmeye devam etmesi sağlandı.

O zaman 800 milyar dolarlık bir para hacmi vardı Amerika'da. Parayı bastılar ve 4 trilyon dolara kadar çıkardılar. şimdi o fazla miktarı yok etmeye çalışıyorlar. Yani faizleri artırıp, parayı piyasadan çekmek istiyorlar. Fakat onu da beceremiyorlar. Çünkü faizin artması borsalardan para çıkışının tetiklenmesi ve şirketlerin iflası anlamına geliyor.

12 Mart'ta borsalar, emlak, tahvil ve türev piyasalarının hacimleri şişmiş, balon haline gelmişti.

İlk sinyal 12 Mart 2020 Perşembe günü geldi. Wall Street'te hisse senedi piyasalarında, gün içinde %7'nin üzerinde değer kayıpları yaşandı. Şirketlerin değeri zaten şubat ayından beri erimeye başlamıştı ama o günkü düşüşler çok sertti.

13 Mart 2020 Cuma günü, para piyasaları açısından yeni bir "Kara Cuma" yaşanacak diye beklemeye başladı herkes.

Derken FED çıktı ortaya ve bir repo ihalesi yapacağını açıkladı ki bu repo ihalesi toplam bir buçuk trilyon dolar kadar! Yani bankalara ve finans şirketlerine para saçacaktı.

Öyle büyük bir rakam ki bu tahayyül etmesi zor. 2008 krizinden önce Amerika'nın 800 milyar dolarlık bir para hacmi olduğunu hatırlarsak, bu rakamın ne kadar büyük olduğunu anlarız. Evet, Amerika'nın tarihi boyunca bastığı para miktarıdır 800 milyar dolar. Oysa şimdi bu rakamın neredeyse iki katını basacaklardı. Hem de sadece bir gün içinde.

Biz bunu küresel bir kriz olarak deneyimledik dünyada. Ardından para basmaya başladılar.

Bu duruma "QE" deniyor.

Quantitative Easing... Yani "Miktarsal Genişleme"...

İlk bakışta havalı ve karmaşık bir kavram gibi görünüyor ama hiç değil. Gerçek anlamı tam olarak karşılıksız para basmak.

2008 küresel finans krizini izleyen yıllar içinde Qe1, Qe2, Qe3 diye sürüp giden operasyonlar yapıldı. Her biri para hacmini artırma operasyonlarıydı.

"Helicopter Drop" diye bir kavram vardır Batı'da. Helikopterden para atma... Bir benzetmedir aslında. Bu tür krizlerde helikopterlerden aşağıya para saçılır adeta. Gerçek piyasalara, insanlara paralar verilir ki harcasınlar. Ekonomi canlansın, para dönsün diye yapılır. Bunu düşük faizli kredi musluklarını açarak yaparlar.